

این نفس انسان است که بالاخره با هویت‌های مختلف با خودش به سر می‌برد.

شماره پرسش: ۲۴۳۹۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۳/۲۸ ۰۰:۲۷:۲۷

متن پرسش

سلام و ارادت محضر استاد فاضل و مهربان: وقتی قرآن می‌فرماید: «بهشت به اندازه همه آسمان‌ها و زمین است»، یعنی این بهشت برای نفس انسان است. آن قاعده همیشگی‌مان یادمان نرود که این بهشت و جهنمی که در نفس ماست، در همینجا و همین دنیا است، نه نفس ما در بهشت و جهنم. چون نفس وسعتش از بهشت بیشتر است و جایگاهش از بهشت بالاتر. بهشت و جهنم، شئونات و باطن نفس خود انسان هستند. هر چه که انسان در حیات ملکوتی خودش و نیز حیات قیامتی و ابدی خودش می‌بیند، ظهورات و جلوه‌های نفس خودش است. حتی آنچه که انسان در زندگی دنیایی خودش می‌بیند، باز از ظهورات نفس خودش است. لطف بفرمایید ۱. لطفا مطلب فوق را مبسوط توضیح فرمایید. ۲. هر بلا یا شادی که سراغ انسان در دنیا می‌آید ظهورات نفس خودش است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. حرف درستی است. بیش از آن را باید به کتاب «معاد» رجوع فرمایید. ۲. بهتر است این‌طور بگوییم که هر بلا و شادی که سراغ انسان می‌آید، نفس انسان در به وجود آمدن آن نقش دارد. آری! در این حالت این نفس انسان است که بالاخره با هویت‌های مختلف با خودش به سر می‌برد. موفق باشید